

În cinstea poetului

În memoria poetului Adrian Păunescu (20 iulie 1943 - 5 noiembrie 2010)

În cinstea poetului decedat,

A fost angajată

o femeie dată afară

din combinat.

S-au adunat notabilitățile administrative,

Patronale, literare, politice, etc...și s-a căutat

Cu foarte multă luare aminte,

un om la jumătatea vieții,

în putere,

care să aducă pe lume măcar atâta lumina

câta i-a rămas poetului de spus

după condamnarea lui la tăcere.

Au fost atât de mulți candidați

Încât înțelepților le-a fost greu

Să lase în stradă

Tineri,

Mame și tați.

Au tot cântărit

Ce viață se apropie mai mult

De versurile Repetabilei poveri, sau Rugii pentru părinți.

Și au găsit o mamă fără serviciu

Cu o fată

Orfană de tată.

Ea trăia pe lume

Din post, legume cultivate la țară,și rugăciune.

Și credea.

Credea în Dumnezeu, în Biserică, și în sfinți.

Credea cu ochii închiși, și cu ei deschiși.

Credea în oameni buni și cuminți.

Credea în victoria celor învinși.

Lumea îi întindea pâine.

Ea o ducea la schituri și mănăstiri.

Și se hrănea cu posturi și amintiri.

Lumea îi întindea milă.

Ea o dădea mai departe

Celor care erau în stare s-o poarte.

Lumea îi întindea compasiune.

Ea o ducea la mormintele sfinților,

Să se bucure de minune.

Nu știi de ce tocmai acea femeie

A fost angajată fără tăgadă

În memoria poetului

Care a scris ca surzii s-audă

Orbii să vadă,

Și porcii

Să creadă...

31 octombrie 2012

Cu deosebit respect,

Jianu Liviu-Florian